

Interclub Ronde 6: Chesspirant 1 wint degradatieduel en Simon stunt!

De start van het nieuwe jaar werd ingezet met voor ploeg 1 een degradatieduel, ploeg 2 en 3 moesten met knikkende knieën gaan naar de drie torens, die op papier veel sterker zijn. De ploegkapitein had op voorhand veel werk voor de boeg. Alle plaatsjes moest ik bezet krijgen, en daarbij moest ik nog eens maken dat iedereen tegen een “gelijkwaardige tegenstander” kon spelen.

Met 2 afzeggingen moest onze eerste ploeg, voor de eerste keer dit seizoen, reservespelers inroepen. Philippe, kersverse vader, is terug van weggeweest en mocht op bord 4 plaatsnemen. Tibo werd vanuit ploeg 2 opgevist en kwam op bord 6.

Voor ploeg 2 en 3 was het wat zoeken naar de juiste opstelling, zij moesten spelen tegen de drie torens, beiden heel héél sterke ploegen (die misschien zelfs niet in 5e horen). De 4 “reserve”-spelers waren hier John, Rik, Simon en Maxim. Alhoewel Rik dit seizoen misschien wel als basisspeler mag gezien worden, met al 5 van de 6 wedstrijden gespeeld te hebben.

Kortrijk 1 – Chesspirant 1:

Ploeg 1 vertrok naar Kortrijk, 2 autootjes vol, mooi op tijd dankzij Peter en de ouders van Lennart (hier voor dank! En natuurlijk Pascal en Wouter die de terugritten voor hen namen. Terplekke mochten we onze plaatsjes zoeken in het prachtige kasteel, een gezellige zaal met enkele tafels en schaakborden was het decor voor de degradatiestrijd. Nummer 9 tegen nummer 10. Deze wedstrijd kon een heel grote stap zijn naar een jaartje overleven in derde klasse.

Na één uur spelen, stonden alle partijen ongeveer gelijk. Even zag het er slecht uit bij Tibo. Hij verloor een pion na een combinatie van zijn tegenstander die hij over het hoofd had gezien. Maar toen ik een tijdje later terugkeek, zag ik dat hij de pion al had teruggewonnen, Tibo kwam in een iets beter eindspel terecht met elk nog 2 torens. Ik had hem gezegd dat remise mocht voor de ploeg. Hij speelde nog even verder maar een 2-tal zetten later was de remise een feit. Tibo bevestigt na zijn remise tegen een 1900, nu een remise tegen 1627. Ondertussen was de beslissing ook gevallen op bord 3, Joris zijn tegenstander opende heel actief, na een 15-tal zetten, stonden er pionnen op d4-e4-f4-g5 van zijn tegenstander. Maar Joris hield het hoofd koel, viel aan op de damesvleugel en won vrij vlot een toren, en niet veel later de partij.

Tussen de torenwinst en de opgave kwam ik en mijn tegenstander remise overeen. In een heel interessante partij, speelde ik blijkbaar nog vrij veel theorie, dit zag ik aan Fritz, maar ook aan de zettenfrequentie van mijn tegenstander (hij speelde de eerste zetten vrij snel) die de theorie kende. Ik won een pion in de opening, maar mijn tegenstander kreeg wel veel compensatie. Ik verkrampte een beetje, men dame vluchtte weg naar a2, maar toen ik eindelijk zijn sterk paard kon afruilen kwam ik in een gelijke stelling terecht met een dubbelpion meer. Omdat de ploeg voor stond, stelde ik remise voor, wat aanvaard werd.

Toen ik gedaan had, was Steven bezig aan zijn afwerking, zijn tegenstander speelde nogal vrij passief Steven positioneerde zijn stukken goed en won uiteindelijk een pion. Zette daarna zijn paard actief op e2. Wachtte dan even met door te drukken maar speelde dan de doodsteek Pc1, zie hieronder. Mooie partij! Philippe was op bord 4 aan het spelen alsof hij elke week Interclub speelt. Alles onder controle houden, proberen op de dames vleugel iets te forceren. Als dat niet lukt, verdedigde hij nog, zijn tegenstander kreeg geen kansen meer, waardoor remise een correcte uitslag was. Ondertussen staat het al 1,5-3,5, de winst is binnen.

Lennart speelde ondertussen afwachtend, hij wist niet of hij remise mocht aanvaarden in het middenspel. Hij speelde dan maar voort, kwam beter en beter te staan, maakte gebruik van de tijdnoed van zijn tegenstander en won een stuk tegen 2 pionnen. Jammer genoeg blunderde hij eerst de winst weg in een gelijk spel en daarna nog een blunder die tot een verlies leed. Een kleine domper op de feestvreugde maar al bij al een positief resultaat. We lopen nu 2 matchpunten verder uit op de concurrenten die alle 3 verloren hebben.

Drie torens 1 – Chesspirant 2:

Ploeg 2 met op bord 1 Quinten, mocht zich bewijzen tegen Nick Dubbeldam (2100). Nick had misschien nog een moeilijkere opdracht tegen jeugd talent Ian (1978). Rik en Simon mochten tenslotte tegen de oude bekende Nico (1755) en Quinten Ramacker (1675).

Hier het verslagje van Quinten: “ Simon heeft goed gespeeld, in zijn eigen gekende stijl. Rustig, zonder al te veel op avontuur te willen gaan, wachtte hij op zijn kansen en won. Ik daarentegen, zocht het onbekende op, volledig mijn stijl waardig, maar ik werd vrij vroeg genekt. Nick op bord 2 heeft zich geweerd, maar de mat had hij te laat gezien.” Nick zelf voegde hier nog bij dat hij er op voorhand graag een lange match wou van maken, maar dat het totaal niet lukte, na een 15-tal zetten stond hij al volledig weggedrukt. Quinten zei dan nog als laatste over Rik: “ Hij heeft zijn best gedaan maar toen de pion van Quinten op promoveren stond, en hij er niets meer kon aan doen, heeft hij opgegeven. We waren allemaal moegestreden tegen een moeilijke ploeg, maar Simon redde de eer van de ploeg. Ode aan Simon!” Ward:” Ik zelf heb de partij van Simon nog niet kunnen zien, misschien komt deze later nog eens terug.

Drie torens 2 – Chesspirant 3:

Bernard speelde tegen Vincent Gewijde, hij stond iets beter in het begin, en won zelfs een pion. Jammer genoeg in het eindspel verkeerd, in een gewonnen eindspel liet ik mij trucken. Hij deed een dubbele aanval op men paard en koning, waardoor dat één van zijn pionnen kon promoveren. William, John en Maxim konden kun partij niet winnen, jammer genoeg weet ik hier niets meer over.

Hier nog enkele stellingen:

Tibo – Bart Marescaux

Zwart is hier aan zet speelt Lxa3, als wit nu terug neemt met de b-pion volgt: b2xLc3, Tc6xc3 waardoor dat wit 2 pionnen verliest. Maar Tibo vond iets veel beter: Pb3-d4 Tc6-c4 en nu Pc3xd5! e6 x Pd5 Dd3xa3. Wit wint zijn pion terug, zwart heeft het loperpaar niet meer en zwart heeft een verzwakte pion op d5. Een 6-tal zetten later werd het remise.

Dalschaert Didier - Steven

Wit staat al wat in verdrukking, hij speelde net Td1 voor de pion op d4 te verdedigen. Steven doet hier de genadeslag. Hij maakt gebruik van de zwakke pion van wit op d4 en de slechte positionering van wit zijn stukken. Er volgde Le6-g4! Td1-e1 Lf6xd4 Lc3xd4 Pc6xd4 Lc2-d1. Waarna zwart één pion voorstaat en alle stukken van wit op de eerste rij, vrij passief staan.

Volgende Interclub op 29 januari. Tot dan! Ward